

Протокол

№

гр. София, 23.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3363** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13.44 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. А. Г. - Д. - редовно и своевременно призован за днешното съдебно заседание, се явява лично и се представлява от съпруга си М. Д. с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ МИНИСТЪРА НА ПРАВОСЪДИЕТО - редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрк. Н. и юрк. С., с пълномощни към становището от 18.04.2024г.

СГП - редовно призована за днешното съдебно заседание, не изпраща представител за участие в производството.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилата жалба срещу отказ, обективизиран в писмо изх. № 11-08-216/06.03.2024 г. на ответника с приложения към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпилата АП.

ДОКЛАДВА становище на ответната страна, постъпило по делото на 18.04.2024г., с приложения към него писмени доказателства.

Жалбоподателката /лично/: Поддържам жалбата, моля да приемете представените писмени доказателства със същата. Оспорвам отговора и моля да задължите ответника да ни представи препис и на нас от същия. Възразявам по същия, както и по писмените доказателства към него. Считаю, че процесът е допустим. Касае се за волеизявление, което поражда правни последици и касае лично мен като страна и

независимо, че се отнася за писмо има такава практика на ВАС, в която съдът допуска вместо изрична заповед писмено волеизявление, което поражда същите последици по чл. 21 от АПК. По отношение на писмените доказателства - представили са някакъв анонимен сигнал от адвокат, който не се легитимирал, по кое изпълнително дело и коя страна представлява, който бил посещавал кантората. Описала съм, че още през април съм загубила правоспособност по моя молба и че архивите са предадени. Не възразявам по повод на описаното от ответната страна, че ЧСИ с № 862 е заличен от регистъра. Процесуалният представител на ответника присъстваше в хода на процеса пред дисциплинарното производство пред ВКС. Там аз направих искане за недопустимост, тъй като вече бяха прекратени правомощията ми, аз не съществувах като ЧСИ в регистъра, бях заличена и в ТР и заявих, че не може да се налага наказания на длъжностно лице, което няма характер на ЧСИ. Без да коментира има ли или няма нарушение юрк. Н. заяви, че тя може пак да се впише. Съгласно ГПК се ползва решението със сила на присъдено нещо и то е задължително за страните.

Пълномощникът Д.: Моля да задължите ответната страна да предостави молбата на М. Г. за освобождаването ѝ като ЧСИ и да задължите ответната страна да представи отчетите на М. Г. за 2021 г. и 2022 г., тъй като написаните неща, които ответната страна е входирала по делото не отговарят на фактите и обстоятелствата.

СЪДЪТ запита ответната страна дали оспорва факта, че М. Г. е била освободена по нейно желание от изпълнението на тези функции.

Юрк. С.: Оспорваме жалбата. Не оспорваме факта, че правомощията на госпожа Г. като ЧСИ са прекратени по нейно искане. Противопоставям се на искането да се предостави нейната молба за освобождаване, тъй като тя е ирелевантна към факт, който е доказан с влязла в сила заповед на министъра на правосъдието и не е оспорено от жалбоподателя. По отношение на докладите или отчетите, за които беше направено доказателствено искане, не мога да разбера какво отношение имат към предмета на спора.

СЪДЪТ по доказателствата и доказателствените искания

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложените от страните писмени доказателства.

С оглед изявлението на страните приема за безспорно, че правомощията като ЧСИ на жалбоподателката госпожа Г. са прекратени по молба, отправена от нея самата до министъра на правосъдието.

Юрк. Н.: Във връзка с Ваше указание представяме и молим да приемете като доказателство по делото Заповед № ЛС-01-54/30.11.2023г. на Министъра на правосъдието, с която са определени ресорите на заместник-министрите на правосъдието. Същата представяме с оглед обстоятелството, че оспорваното в настоящото производство писмо е подписано от Ю. К. в качеството ѝ на зам. министър, на която с посочената заповед ѝ е възложено да упражнява методическо ръководство и контрол върху дейността на Дирекция „Взаимодействие със съдебната власт в министерството“ чиято дейност е свързана с упражняване на правомощията на министъра по ЗЧСИ. Доколкото оспореното писмо е уведомително, същото не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, поради което считаме, че не е необходимо да се изследва компетентността на издалия го.

Жалбоподателката /лично/: Безспорно решението за налагане на дисциплинарно наказание „лишаване от права“ от 20 февруари е влязло в сила, след прекратяване на

правомощията ми и съгласно чл. 192 това решение, ползващо се със сила на пресъдено нещо обвързва страните.

Пълномощникът Д.: Това е влязло в сила съдебно решение на ВКС през 2024г. Практически ответникът, когото това решение касае трябва да изпълни същото.

Жалбоподателката /лично/: Съгласно чл. 35 от ЗЧСИ след изтичане на наказанието, наказаният с „лишаване от права“ има право да възстанови правомощията си. Тук вече става една колизия на правните норми. Това е идеята на процеса.

Пълномощникът Д.: Бяхме уведомени за това безправие, което ще извършат тримата съдии от ВКС от господин М. Нотариуса, който ми заяви, че такава поръчка ще бъде изпълнена и искам да заявя, че волеизявлението в писмото, написано от Министерството на правосъдието е индивидуален административен акт съгласно чл. 21, ал. 1 АПК и е волеизявление по отношение на изразените действия или бездействия на административен орган.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представеното от ответната страна писмено доказателство във връзка с установяване компетентността на издателя на оспорения в настоящото производство административен акт.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Жалбоподателката /лично/: Моля да уважите жалбата. Аз преди даване ход по същество изложих своите съображения. Налице е действително заличен правен субект, спрямо който има влязло в сила пресъдено нещо дисциплинарно наказание „лишаване от права“. Това е с цел просто да ми се навреди. Каква ще бъде превенцията на закона след като аз повече няма да изпълнявам тази дейност. Тук става въпрос за една колизия на правото. Считам, че няма пречка и ако министърът е искал е можел да не ме освободи при наличието на дисциплинарно производство, по което се иска „лишаване от права“. Моля за кратки писмени бележки.

Юрк. С.: Поддържаеме изцяло представените по делото становища с аргументи за недопустимост на жалбата и за неоснователност на същата. На първо място в конкретния случай трябва да бъде изследвано като спорен по делото факта дали се касае за индивидуален административен акт. Фактът, че е оформено едно изявление със съответните реквизити не го лишава от възможността да бъде третиран като индивидуален административен акт, но в конкретния случай, конкретното писмо има характер на уведомление. Заявлението на жалбоподателя, с което е поискала да бъдат възстановена в правата ѝ на ЧСИ, за да изтърпи наложеното ѝ наказание не може по никакъв начин по никаква норма на закона да инициира производство по чл. 35 от Закона за ЧСИ. Чл. 35, ал.1 от ЗЧСИ определя случаите, в които може да се образува производство пред министъра за възстановяване на правомощия на ЧСИ. В този случай конкретното основание не е включено в закона, поради което считам, че от влизане в сила на Заповед № СД-04-28/24.04.2023г. на министъра на правосъдието, с която са прекратени правомощия на госпожа Г. като ЧСИ по нейно желание считано от този момент нейно заявление по чл. 35, ал. 1 от ЗЧСИ е напълно недопустимо и затова е отговорено на това заявление с указания по какъв ред може да се кандидатства за заемане на длъжността ЧСИ. Това е по отношение на допустимостта

на оспорването, а по отношение на основателността му, ако се приеме, че това е индивидуален административен акт, както казах в тези норми на ЗЧСИ няма предвидена възможност да се възстанови в правата си ЧСИ, който заради това, че трябва да изтърпи дисциплинарно наказание наложено му след в сила съдебен акт. Никой не оспорва задължителната сила на актовете, постановени от всеки български съд, но въпросният съдебен акт на ВКС няма отношение на преюдициалност по отношение на производството по чл. 35, ал. 1 от ЗЧСИ. Моля да обърнете внимание на подробно изложените ни аргументи относно факта за процесуалното и извънпроцесуалното поведение на жалбоподателката, с което се цели осуетяване на изпълнението на законови правомощия на министъра да предаде архива на ЧСИ на съгласилия се за това ЧСИ, с което се застрашават особено важни интереси, както на възискатели, така и на длъжници по изпълнителните дела.

Жалбоподателката /лично/: Първо недопустимо е да се налага наказание на несъществуващ правен субект. Второ осуетяването на това мое право е неотнормено към спора.

Пълномощникът Д. /реплика/: Нищо от казаното от господин Ц. не отговаря на истината. Архивът е предаден и това е лъжа, че сме осуетили предаването на архива.

Юрк. С.: Претендираме разноски.

Пълномощникът Д.: Оспорваме, защото този списък за разноските няма РКО, с който тези разноски да са заплатени.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА на жалбоподателя десет дневен срок за представяне на писмени бележки по съществуването на спора.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: